

ปัตกิเลสทิ้งไป

วันที่ ๑๒ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

โอร่าทหลวงพ่อดัมมชโย ณ อุโบสถ วัดพระธรรมกาย

ภาพ : ปฏิบัติธรรม สวนลั่นจี พนาวัฒน์ จ. เชียงใหม่

วันเสาร์ที่ ๑๒ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

วันนี้เราพร้อมใจกันอธิษฐานจิตอยู่จำพรรษา ณ วัดพระธรรมกาย ถูกลงเข้าพรรษาเป็นฤดูกาลที่เหมาะสมต่อการบำเพ็ญสมณธรรมอย่างยิ่ง เพราะอากาศไม่ร้อนเกินไป ไม่หนาวเกินไป

ภายในพรรษามีเวลาจำกัดเหลือเกิน ก็ให้ลูกทุก ๆ รูปที่ตั้งใจมาบวชกันแล้ว ทั้งพระเก่า พระใหม่ ใช้ทุกอนุวินาทีตั้งใจบำเพ็ญสมณธรรมกัน ตั้งใจฝึกตน ทนหิว บำเพ็ญตบะ เป็นพระแท้ บวชให้ได้ ๒ ชั้น ให้สมกับที่เราตั้งใจมาบวช อย่าสักแต่ว่าบวชไปอย่างนั้น ให้เวลามั่นหมัดไปในแต่ละวันแต่ละคืน

เพศสมณะเฉพาะผู้มีบุญ

เพศสมณะเป็นเพศภาวะอันสูงสุด เฉพาะผู้มีบุญมีบารมีที่สั่งสมบุญบารมีมายาวนานเท่านั้นจึงจะเข้าสู่เพศภาวะนี้ได้

ลูกทุก ๆ รูปทั้งพระเก่า พระใหม่ ล้วนเป็นผู้มีบุญบารมีกันมาทั้งสิ้น จึงได้ตัดสินใจทำทุกอย่าง ปล่อยวางทุกสิ่งในทางโลก ให้โอกาสตัวเองมาบวช มีบุญบารมีที่จะได้เข้าถึงธรรมที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าได้บรรลุ ขอเพียงให้ตั้งใจบำเพ็ญสมณธรรมให้เต็มที่ อย่าให้วันคืนผ่านไปโดยเปล่าประโยชน์ ต้องรีบชิงช่วงที่เรายังมีเรี่ยวมีแรง ยังแข็งแรงอยู่ บำเพ็ญสมณธรรมให้เต็มที่

ธรรมที่จะทำให้เป็นสมณะนั้น คือ การฝึกใจให้หยุดให้หนึ่ง ให้ใจเราอยู่กับตัว อยู่ที่ฐานตั้งต้นดั้งเดิมภายใน คือ ศูนย์กลางกายฐานที่ ๗

ซึ่งเป็นตำแหน่งเดียวเท่านั้นที่จะทำให้เราบรรลุธรรมได้ กลั่นจิต
กลั่นใจของเราให้สะอาด ให้บริสุทธิ์ได้ และจะหลุดพ้นจากการเป็นบ่าว
เป็นทาสของพญามารได้

สิ่งที่พญามารกลัว

จะหลุดพ้นจากการเป็นบ่าวเป็นทาสของพญามารได้ จะต้องนำ
ใจกลับเข้ามาสู่ภายใน ให้มาหยุดนิ่งที่ศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ ตรงนี้
เป็นสิ่งที่พญามารกลัวนักกลัวหนา

กลัวใจของลูกทุก ๆ รูป มาหยุดนิ่งอยู่ที่ศูนย์กลางกายฐานที่ ๗
เพราะว่าถ้าใจมาหยุดอยู่ที่ตรงนี้แล้ว ความบริสุทธิ์กายวาจาใจจะบังเกิด
ขึ้น จนเห็นความบริสุทธิ์เป็นดวงใส ๆ บังเกิดขึ้นที่ศูนย์กลางกายฐาน
ที่ ๗ ซึ่งจะนำไปสู่การเห็นกายในกาย เวทนาในเวทนา จิตในจิต ธรรม
ในธรรม คือ จะเห็นกายต่าง ๆ ช้อน ๆ กันอยู่ภายใน เป็นชั้น ๆ เข้าไป
เป็นต้น ก็จะทำให้พ้นจากการเป็นบ่าวเป็นทาสของพญามาร

ฉะนั้น พญามารจึงกลัวนักกลัวหนา ด้วยความกลัวของพญามาร
จึงได้ดึงใจของเราหลุดออกจากศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ ให้ไปติดกับ
โลกภายนอก ติดรูป เสียง กลิ่น รส สัมผัส ธรรมารมณ์ แล้วก็ให้ใจมี
เครื่องพันนาการของชีวิต วนเวียนอยู่อย่างนั้น เมื่อจิตหยาบพญามาร
ก็จะสอดธาตธรรมที่ไม่บริสุทธิ์ เป็นบาป เป็นอกุศล สอดกิเลส ความ
โลภ ความโกรธ ความหลง เข้ามาบังคับกาย บังคับวาจา บังคับใจ ให้เรา
กระทำการที่ไม่ถูกต้อง ทั้งความคิด คำพูด และการกระทำ แล้วปรับคดี
เราให้มีวิบากกรรมติดกันไปข้ามภพข้ามชาติ

อีกทั้ง เอาความไม่รู้ ธาตุที่ไม่บริสุทธิ์มาครอบงำเห็น จำ คิด รู้ หรือกายวาจาใจของเรา จนหมดสภาพที่จะไปรู้เรื่องราวความเป็นจริง ของชีวิต ชีวิตจึงวนเวียนอยู่ในวัฏสงสาร เวียนตายเวียนเกิดแบบไม่รู้ วนเวียนอยู่อย่างนี้ซ้ำ ๆ แล้วก็เอาวิบากกรรมมาบังคับให้เราไปอบาย บ้าง ไปเกิดในมหานรก เป็นอสุรกาย สัตว์เดียรัจฉาน หรือมาเกิดเป็น มนุษย์ ก็ไม่รู้อีก ให้เจอวิบากกรรมต่าง ๆ อีกมากมาย

กว่าเราจะรู้ตัวก็ต้องมาเจอท่านผู้รู้ ก็ต้องค่อย ๆ สั่งสมบุญบารมี ในศาสนาของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระองค์ใดพระองค์หนึ่งเรื่อย ๆ มา ได้ยินได้ฟังคำสั่งสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ของพระอรหันต์ ของพระอริยเจ้าทั้งหลาย หรือท่านผู้รู้ทั้งปวง เราจึงจะมีความรู้ตรงนี้ กว่าที่จะนำจิตกลับมาสู่ภายในนั้น ต้องใช้เวลายาวนานนับไม่ถ้วนทีเดียว

การตรัสรู้ธรรมของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทุกพระองค์ไม่มีเว้นเลยแม้พระองค์เดียว ตรัสรู้ธรรม คือ ความรู้แจ้งที่เกิดจากการเห็นแจ้งนี้ ด้วยวิธีเดียวกันหมด คือ ท่านทิ้งทุกอย่าง ปล่อยาวทุกสิ่ง ไม่ให้ใจไปเกาะ ไปเกี่ยว ไปเหนียว ไปรั้งเรื่องอะไรเลย ไม่ยึดมั่นถือมั่นในสิ่งใด ๆ ทั้งปวง แล้วนำใจกลับ เข้าไปสู่ภายใน หยุดนิ่งอยู่ภายในตัวของท่าน ถูกส่วนกิตกศุณฺยเข้าไปสู่ ภายใน ดวงธรรมก็ลอยบังเกิดขึ้นมา แล้วท่านก็หยุดนิ่งอย่างเดียวเรื่อย ๆ

จนกระทั่งได้บรรลุธรรมเรื่อยไปตามลำดับ เห็นกายในกาย เวทนา ในเวทนา จิตในจิต ธรรมในธรรมดังกล่าว ที่ซ้อน ๆ กันอยู่ภายใน โดยเฉพาะกายที่สำคัญ คือ พระธรรมกายที่อยู่ภายใน เป็นกายผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบานแล้ว กายนี้มีธัมมจักขุ เห็นได้รอบตัว มีญาณทัสสนะ เครื่องหยั่งรู้

ซึ่งเกิดความรู้ขึ้นมาเรียกว่า ปัญญา รวมกันเป็นหมวดหมู่ เป็นวิชา แสงสว่างบังเกิดขึ้น จักขุ ญาณ ปัญญา วิชา แสงสว่าง รวมประชุมอยู่ในกลางองค์พระธรรมกาย

เมื่อท่านได้รู้ ได้เห็น ท่านก็ได้บรรลุปุณนิवासานุสสติญาณ คือ ระลึกชาติหนหลังได้ เห็นเป็นเรื่องเป็นราวเกี่ยวกับชีวิตของท่านในแต่ละภพแต่ละชาติ ถอยหลังเรื่อยไปเลย แล้วก็รู้เห็นการเกิดขึ้นและดับไปของสรรพสัตว์ทั้งหลาย จนกระทั่งเห็นกิเลสเข้ามาบังคับ รู้จักว่า โลภะ โทสะ โมหะ ลักษณะเป็นอย่างไร ท่านก็ขจัดกิเลสอาสวะจนกระทั่งหมดสิ้นไป เหลือแต่กายธรรมพระอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้า บริสุทธิหลุดพ้นจากกิเลสอาสวะทั้งหลาย มีบรมสุขบังเกิดขึ้น สุขที่ไม่มีประมาณ ความบริสุทธิ์ที่บังเกิดขึ้นมาพร้อมกับการหลุดพ้นจากกิเลสอาสวะ

เมื่อท่านประกาศธรรมของท่าน โดยเฉพาะพระสัมมาสัมพุทธเจ้าของเราพระองค์นี้ ก็ได้ไปโปรดปัญจวัคคีย์ทั้ง ๕ จนได้บรรลุธรรมไปตามลำดับ เห็นไปตามลำดับ เช่นเดียวกับพระองค์

ฝึกหยุดใจควบคู่กับภารกิจ

พรพราหมณ์เราได้มาบวชแล้ว ให้ลูกทุกรูปใช้ทุกอนุวินาทีให้เป็นไปเพื่อการฝึกใจให้หยุดนิ่ง อย่าให้ใจไปเกาะ ไปเกี่ยว ไปเหนี่ยว ไปรั้งในเรื่องใด ๆ ทั้งสิ้น นี่เป็นกรณียกิจ กิจที่นักบวชควรกระทำ แม้ว่าลูกจะมีกิจวัตรกิจกรรม มีภารกิจอะไรก็ตาม อย่าเว้นสิ่งนี้ ให้ทำควบคู่กันไปเหมือนลมหายใจเข้าออกอย่างนั้น ไม่ว่าเราจะทำกิจกรรมอะไร เราก็ยัง

หายใจเข้า หายใจออก ข้อวัตรปฏิบัติอะไรต่าง ๆ ก็เป็นสิ่งที่เกื้อกูลให้เรา มีความบริสุทธิ์บริบูรณ์เป็นพระแท้เกิดขึ้น เพราะฉะนั้นให้ทำความคุ้นกันไป

หมั่นตรึก หมั่นนึก หมั่นคิด เอาใจมาหยุดนิ่งอยู่ที่ศูนย์กลางกาย ฐานที่ ๗ ควบคู่กับการกิจกจิวัตรกิจกรรมในทุก ๆ วัน ถ้าถูกทำได้อย่างนี้ ใจก็จะอยู่กับเนื้อกับตัว ใจจะไม่เคลื่อนไปที่ไหน ก็จะมีบรรลุละมุนได้

การบวชในครั้งนี้เราจะสมปรารถนา แม้ยังไม่ได้เป็นพระอรหันต์ก็ตาม ก็ได้ชื่อว่า เป็นพระแท้ เป็นเพื่อนาบุญของโลก และเป็นทีเคารพสักการบูชาของมนุษย์ของเทวดาทั้งหลาย เราก็ได้บุญมาก โยมพ่อโยมแม่ ก็ได้บุญมาก ญาติโยม สรรพสัตว์ทั้งหลายก็ได้บุญเยอะ ญาติโยมที่สนับสนุนเราก็จะมีส่วนแบ่งบุญตรงนี้ได้มาก

เพราะฉะนั้น ให้ใช้ทุกอนุวินาทีเป็นไปเพื่อการนี้ละลูกนะ การบวชในคราวนี้ โดยเฉพาะพรรษานี้ จะได้เป็นพรรษาที่มีคุณค่าสมกับเป็นชีวิตของนักบวช แล้วเป็นต้นบุญต้นแบบแก่ผู้ที่จะมาบวชในภายหลัง

นึกเมื่อไรเราก็ปลื้ม นึกถึงวันเวลาที่ผ่านไปในเพศสมณะ เราก็ปลื้ม แม้จะลาสิกขาออกไปก็ตาม เมื่อมีความจำเป็นจะต้องไปอยู่ทางโลก นึกเมื่อไร เราก็ปลื้มว่า ช่วงที่เราให้ออกาสตัวเองมาบวช เราได้ฝึกตน ทนหิว บำเพ็ญตบะ เป็นพระแท้

ภาพ : พิธีอุปสมบทหลวงพ่อดัตตชีโว
ณ พัทธสีมาวัดปากน้ำ ภาษีเจริญ
วันที่ ๑๙ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๔

สำหรับพระบวชใหม่ โดยเฉพาะพรราชนี่เป็นต้นไป ความปลื้มเมื่อเกิดขึ้น จะยังใจเราให้บริสุทธิ์สูงส่ง มีความภาคภูมิใจ เล่าสู่กันฟัง ใครได้ยินได้ฟังเขาก็จะปลื้มตาม แล้วก็อยากบวชอย่างเรา หากตัวเองบวชไม่ได้ ก็อยากจะไปชวนสมาชิกในครอบครัว หมูญาติ หรือผู้มีบุญมาบวช

ถ้าเริ่มต้นที่เราได้ดั่งอย่างนี้ กระแสแห่งความบริสุทธิ์ ความดี ก็จะขยายออกไป พระศาสนาก็จะตั้งมั่น แล้วก็แผ่ขยายต่อ ๆ ไปอีก ผลสะท้อนที่จะกลับคืนมา คือ บารมีของเรา เป็นบุญพิเศษของเราที่เราได้ฝึกตน ทนหิว บำเพ็ญตบะ เป็นพระแท้ เราปลื้มก่อน แล้วเล่าสู่กันฟัง ให้ใครฟังเขาปลื้มตาม พระศาสนาก็ตั้งมั่น โดยเราเป็นหนึ่งในนั้นที่ช่วยกันสืบทอดพระศาสนา เป็นอายุพระศาสนา ช่วยประกาศพระศาสนา เป็นต้นบุญต้นแบบของพระศาสนา บุญพิเศษนี้ก็จะเกิดขึ้นกับเรา แม้ว่าเราจำเป็นจะต้องลาสิกขาไปก็ตาม

ปิดกิเลสทิ้งไป

วันนี้เป็นวันแรกของพรราชนี่ ให้ลูกทุกรูปตั้งอกตั้งใจให้ดี หมั่นสังเกต ให้มีสติอยู่ตลอดเวลา ให้จิตเราบริสุทธิ์ผ่องแผ้วอยู่เสมอ ถ้าเรามีสติ เวลาที่พญามารสอดกิเลสเข้ามา จะเป็นกิเลสตระกูลไหนก็ตาม เราก็ปิดมันทิ้งไปเลย ก่อนที่มันจะปรุงแต่งให้เราไปคิด

เช่น สมมติว่า สอดความโลภเข้ามา มีความทะยานอยากแบบทางโลก พอเข้ามาจะปรุงจิต เราก็ปิดทิ้งไปเลย หรือโทสะ ความขัดเคือง ขุ่นใจ ถ้าเกิดขึ้นก็ให้รู้ทัน แล้วปิดทิ้งไปเลย โมหะก็เช่นเดียวกัน มีความคิดที่จะไปยึดมั่นถือมั่นในสิ่งใด พอมันสอดเข้ามา เราต้องปิดทิ้งไป อย่า

ให้มันปรุงจิตปรุงใจของเราให้เป็นอย่างนั้น หมั่นสังเกตอย่างนี้ได้ มันก็ค่อย ๆ ละไปที่ละตัว สองตัว ทีละเล็ก ทีละน้อย ไม่ช้าก็บรรเทาเบาบางลงไปเรื่อย ๆ ใจเราก็จะใส สะอาด บริสุทธิ์

ถ้าทางลัดที่สุด คือ เอาใจหยุดอยู่ที่กลางกาย ให้เห็นดวงใส ๆ เห็นองค์พระใส ๆ ก็เลสก็จะได้ช่องที่จะสอดเข้ามา ใจเราก็จะบริสุทธิ์ยิ่ง ๆ ขึ้นไป

โดยเฉพาะผู้ที่มีมโนปณิธานมุ่งมั่นที่จะศึกษาวิชชาธรรมกาย พรรษานี้เป็นพรรษาที่เหมาะสมอย่างมาก ดังที่ได้กล่าวไปแล้ว เรายังมีความแข็งแรง ผึกจิตผึกใจไว้ที่กลางกายให้ได้ตลอดเวลา ให้เข้าถึงดวงใส ๆ ให้ได้ ถึงองค์พระภายในให้ได้

หมั่นผึกซ้ำ ๆ อย่าเบื่อหน่าย ผึกอย่างมีฉันทะ ผึกไปเรื่อย ๆ รักที่จะผึก ผึกไปทุกวันควบคู่กับการกิจ กิจวัตรกิจกรรมประจำวัน สักวันเราก็จะสมความปรารถนา

หลวงพ่อบ้านวยพร

พรรษานี้ หลวงพ่อขอให้ลูกทุกรูป จงมีสุขภาพพลานามัยแข็งแรง ให้ปลอดจากสิ่งที่เป็นข้าศึกต่อการกุศลและการประพฤติพรหมจรรย์ ให้เข้าถึงวิชชาธรรมกาย มีรู้มีญาณแม่นยำ ถูกต้องร่องรอยตรงไปตามความเป็นจริงทุกประการเทอญ ๐

ภาพ : อบรมพระธรรมทายาท ในพื้นที่ ๑๙๖ ไร่